

ТОМ КЕЛБИ

**НИКОДИМОВЕ
ОБ'ЯВЛЕННЯ**

НИКОДИМОВЕ ОБ'ЯВЛЕННЯ

ТОМ КЕЛБИ

*З англійської мови переклав
Святослав Котляр*

Луцьк
2005

**НИКОДИМОВЕ
ОБ'ЯВЛЕННЯ**

ТОМ КЕЛБИ

перший розділ

ДВА УЧИТЕЛІ, ДВА РОЗУМІННЯ

Був один чоловік із фарисеїв Никодим на ім'я, начальник юдейський. Він до Нього прийшов уночі... (Іван 3:1-2)

Так починається одна із найбільш важливих і в той самий час найбільш виводяча із рівноваги розмова, яка записана у всій Біблії. Ця розмова є дуже важлива тому, що вона стосується усіх людей, хоч вона була лише між двома чоловіками. Ця розмова виводить із рівноваги тому, що в той час, коли ця розмова провадилася, правда, яка була виявлена тут, потрясла думання, можливо, найбільш духовно шанованого чоловіка у всьому Ізраїлі й радикально розбила його розуміння про царство Боже та його відношення до того царства.

Однак, ця розмова зробила більше, ніж лише перемінила життя одного ізраїльського чоловіка. Слова із цієї розмови ще й досі звучать дві тисячі років пізніше і їх повторюють по всіх закутках землі. Інші славні історичні розмови, які, хоч є цікаві, не мають впливу в теперішній час. Проте слова, які були сказані в цій розмові, не втратили своєї сили. Де б їх не уживали – життя людей міняється назавжди. Як життя змінюється тих людей, залежить від особи, яка їх чує.

Ось тут є ця важлива розмова, яку записав апостол Іван у третьому розділі своєї Євангелії.

Був один чоловік із фарисеїв Никодим на ім'я, начальник юдейський. Він до Нього прийшов уночі та й промовив Йому: «Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, – бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде».

Ісус відповів і до нього сказав: «Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства.»

Никодим Йому каже: «Як може людина родитись, бувши старою? Хіба може вона ввійти до утроби своєї матері і знову й родитись?»

ЗМІСТ

розділ 1	ДВА УЧИТЕЛІ, ДВА РОЗУМІННЯ	6
розділ 2	ВАМ БРАКУЄ ОДНІЄЇ РЕЧІ	10
розділ 3	ПРИРОДА ДРУГОГО НАРОДЖЕННЯ	13
розділ 4	ДОЗВОЛЬТЕ МЕНІ ПРЕДСТАВИТИ СЕБЕ	19
розділ 5	ПОЯСНЕННЯ СТАРОГО ОПОВІДАННЯ	24
розділ 6	ДЛЯ ДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	30

Ісус відповів: «Поправді, поправді кажу Я тобі; Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже.

Що вродилося з тіла – є тіло, що ж уродилося з Духа – є дух.

Не дивуйтесь тому, що сказав Я тобі: Вам необхідно родитись згори.

Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідки він приходить, і куди він іде. Так буває і з кожним, хто від Духа народжений.»

Відповів Никодим і до Нього сказав: «Як це статися може?»

Ісус відповів і до нього сказав: «Ти – учитель ізраїльський, – то чи ж цього не знаєш?

Поправді, поправді кажу Я тобі: Ми говоримо те, що ми знаємо, а свідчимо про те, що ми бачили, але свідчення нашого ви не приймаєте.

Коли Я говорив вам про земне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму вам про небесне?

І не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов, – Людський Син, що на небі.

І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя.

Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне.

Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся.

Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, – той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого. (Іван 3:1-18)

Розмова є між двома чоловіками – Никодимом, людиною із дуже високим становищем в Ізраїлі, й Ісусом – самоуком, подорожуючим Учителем, який недавно почав притягати до себе велику увагу через свої слова й діла.

Никодим був членом ізраїльської управляючої ради – один із 71 найбільш важливих чоловіків у своїй країні. Але він був більше, ніж лише важливим, Никодим був також славним ученим. Фактично, Ісус назвав Никодима учителем Ізраїля. Цей чоловік, напевно, вивчив більшість Старого Заповіту напам'ять. Існує дуже добра можливість, що він вивчив напам'ять увесь Старий Заповіт. Він вивчав релігійну науку змалку. Він був вихований на Старому Заповіті. Він ів, пив й спав з релігією. Релігія панувала над усім

його думанням. Якщо ви шукаєте за кандидатом на найсвятішого чоловіка в Ізраїлі, то Никодим дістав би багато голосів.

Із іншого боку був Ісус – фактично ніхто. В очах ізраїльських провідників без сумніву Ісус був нічим. Але це не було несподіванкою, тому що його батьки були також нічим. Вони не були такими людьми, із якими багаті й сильні цього світу хотіли б мати спільність. Не було ніякої політичної користі мати дружбу із родиною Ісуся.

Крім цього, Ісус був із Назарету, маленького містечка, яке було розташоване на північній половині Ізраїльської землі. Можливо Нафанаїл, один із послідовників Ісуса, описав репутацію Назарету найкраще тоді, коли він довідався, що Ісус походить із Назарету і сказав: «Та хіба ж може бути з Назарету що добре?» (Іван 1:46). Очевидно, Назарет мав репутацію, що із нього не походить нічого важливого, тим більше із людей.

Ісус не мав такої освіти як Никодим. Фактично, що коли Никодим, без сумніву, провів свою молодість у ногах великих учених своєї країни, Ісус провів свою молодість, працюючи як тесляр. Однаке, через те, що дерево в Ізраїлі було рідкістю, то це, можливо, означало, що Він був мулярем. Його пальці виглядали як пальці муляра – сильні, грубі, мозолисті. Його руки також виглядали грубими й сильними. Він не мав вигляду вченого. Він виглядав як простий робітник.

Він був, у очах провідників Ізраїля, як самоук, самозваний учитель. Він був також, у очах провідників Ізраїля, дуже небезпечним чоловіком. Він говорив про речі, за які ніхто не смів говорити. Більше цього, Він робив речі, які ніхто не міг зробити.

Никодим, очевидно, думав про Ісуса часто й багато. Зрештою, якби хтось з'явився у вашому місті й перемінив воду на вино, помазав гряззю сліпому очі й він став бачити, вклав пальця у вухо глухому й він став чути, воскресив мертвого до життя, виганяв демонів одним словом й, крім цього, образив релігійних провідників, ви також, напевно, думали б про нього. Фактично, напевно, усі говорили б про цього подорожника: *Хто він є? Звідки він узявся? Як може він робити такі речі, які він робить?*

Никодим не був певний. Він намагався уявити в своєму розумі, хто точно був Ісус. Однаке, протилежно до ізраїльських провідників, він не був таким як вони. Никодим вірив, що Ісус був учителем, який прийшов від Бога. І цього було досить, щоб переконати його, що він потребує мати розмову із Ісусом.

Никодим відвідав Ісуса вночі. На це могло бути багато причин, чому він прийшов, коли було темно. Можливо, він хотів поговорити із Ісусом, коли не було юрби. Можливо, він соромився, щоб хтось побачив його у розмові із Ісусом, або просто через те, що він не мав кращого часу. Але, яка не була б причина, можна сказати із певністю, що Никодим не сподівався чути про речі, які він почув тієї ночі.

другий розділ

ВАМ БРАКУЄ ОДНІЄЇ РЕЧІ

Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, – бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде (Іван 3:2)

Никодим почав свою розмову досить ввічливо, називаючи Ісуса: «Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель.» Це є гарний комплімент, особливо коли він походить від такого чоловіка, як Никодим. Якщо б учні Ісуса почули це, то вони глянули б один на одного із гордістю. То є наш провідник. Так виглядає, що нарешті Ісус отримає пошану, на яку Він заслуговує. Можливо, ми також заслужимо якусь пошану. Це може бути корисним відношенням. Можливо, через Никодима ми дістанемо прихильне відношення від решти духовних провідників.

Ісус не бачив це в такий спосіб. Фактично, цей подорожуючий учитель дав відповідь, яку можна радше сприйняти, як образливу.

«Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства.» (Іван 3:3).

Дозвольте мені переказати відповідь Ісуса іншими словами Як ти знаєш, звідки Я є? Ти навіть не можеш побачити Божого Царства, Якщо ти не народишся знову й цим разом – згори.

Никодим, напевно, сподівався багато різних відповідей, але відповідь, яку дав Ісус, не була одною з них. «Дякую», була, напевно, найбільш відповідна відповідь на той комплімент. Ти також була б відповідна відповідь на той комплімент. Зрештою, Никодим був шановним провідником між людьми. Але сказати Никодиму, що він навіть не може побачити Божого Царства, то на якій основі Ісус може сказати це? Й, нарешті, що означає ця фраза народитися згори? Якщо ви не розумієте цього, то ви є в добром товаристві. Никодим також не розумів.

Никодим Йому каже: «Як може людина родитися, бувши старою? Хіба може вона ввійти до утроби своєї матері знову й родитись?» (Іван 3:4).

Можливо, Никодимова відповідь мала в собі трохи сарказму. Без сумніву, його відповідь мала більший негатив, ніж тільки розстроєння. *Нехай я зрозумію тебе добре. Ти говориш, що я потребую народитися знову? Як це може бути можливим? Я є старий чоловік! Що ж ти гадаєш подумає мої мати на таку пропозицію?* Вона мала досить труднощів зі мною при першому моєму народженні. Саме як ти пропонуєш, щоб я мав друге народження?

Ісус, напевно, усміхнувся, почувши таку відповідь від Никодима. Ісус утішався цією розмовою. Ісус дуже довго чекав на цю розмову.

«Поправді, поправді кажу Я тобі. Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже. Що вродилося з тіла – є тіло, що ж уродилося з Духа – є дух». (Іван 3:5-6).

Знову ж Ісус відповів у такий спосіб, що Никодим не сподівався. Никодим думав про людське народження. Але Ісус не мав на увазі людське народження. Згідно із Ісусом: «Що вродилося з тіла – є тіло, що ж уродилося з Духа – є дух». Ісус говорив про духовне народження.

Ви вступаєте у цей світ, коли народилися. Ви не можете народити себе, ваша мати народила вас. Саме це мав на увазі Ісус, коли Він сказав *Що вродилося з тіла – є тіло*. Згідно із Ісусом ви вступаєте в Царство Боже так само, як ви вступаєте в цей світ – ви народжуєтесь в нього. І це народження є самим Духом Божим. Духовне життя походить лише від Духа Божого. Ви не можете зробити себе духовно живим так само, як ви не можете зробити себе фізично живими. Якщо ви бажаєте увійти в Боже Царство, то ви мусите зазнати духовне народження.

Ми не чуємо, що це є звичайний спосіб уходження в Царство Боже. Ми чуємо про добрі діла, про любов один до одного, про ходіння до церкви, про те, щоб бути чесним, про тяжку працю, про хрещення, про потвердження хрещення, про жертвування, про шире вірування в Бога. Але Ісусова відповідь не входить у всі ці категорії. Ісус ніколи не згадав про потребу заслуження Царства Божого. Радше, Він сказав, що в Царство Боже потрібно *народитися*.

Чи справді це є так? Якщо це є так, тоді багато людей мають серйозну проблему. Вони думають, що їх перше народження плюс хрещення є досить. Або їхнє перше народження плюс молитва є досить. Але Ісус сказав, що лише один спосіб для входу в Царство Боже є – це перше народження плюс друге народження. Тобто народження від Духа.

Це твердження є більш турботливe, ніж здається на перший погляд, тому що, якщо ми потребуємо духовного народження, то це мусить означати, що ми не є в теперішній час духовно живими. Іншими словами, якщо ми не маємо досвіду другого народження – ми залишаємося надалі духовно мертвими.

Уявіть собі, як така думка могла подіяти на Никодима. Якщо будь-хто заслужив вступ до Царства Божого, то певно, що це був Никодим. Його вірчі грамоти були бездоганні. Він досліджував Слово Боже годинами щодня. Він постив принаймні два дні на тиждень для того, щоб мати час для роздумування про Бога. Він молився багато разів протягом дня. Він роздавав одну десяту із усього, що мав. Він обережно остерігався всього, що могло б осквернити його у будь-який спосіб. Він дослівно дотримувався Божого Закону. Він задовільнив, так він думав, усі вимоги, необхідні для того, щоб не тільки побачити, але також увійти в Боже Царство. Але усі ці діла не були достатніми навіть побачити Боже Царство. Навіть із усіма його духовними досягненнями Ісус сказав йому фактично *Ти, Никодиме, не можеш побачити Божого Царства. Ти потребуєш досвіду другого народження.*

В Івана 3:7 слова Ісуса є ще більш категоричні:

Вам необхідно родитись згори.

Необхідно є сильне слово, яке Ісус міг тільки ужити тут. Уживаючи це слово, Ісус говорить, що друге народження не є просто лише доброю ідеєю. То є вимога. *Якщо ти хочеш увійти в Царство Боже, ти не маєш іншого вибору, як тільки родитися згори.*

Зрозуміло, що ця вимога сягає далеко поза Никодимом, бо коли Ісус сказав: «Вам необхідно родитись згори», Він ужив грецьке слово *вам*, яке є в множині. Ісус говорить тут до всіх. щоб увійти у Царство Боже, всі з нас, особисто, мусимо народитися знову.

третій розділ

ПРИРОДА ДРУГОГО НАРОДЖЕННЯ

Яка є природа другого народження? Більш докладно, що стається, коли хтось народиться духовно? Відповідь на це питання можна знайти по всій Біблії. Однаке, один із найкращих описів нового народження є в Старому Заповіті в книзі Єзекіїля. Тут Бог оголошує, як Він міняє людей, коли вони народяться знову.

І покроплю вас чистою водою, – і станете чисті: зо всі ваших нечистот і зо всіх ваших бовванів очищу вас.

І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро і викину камінне серце із вашого тіла, і дам вам серце із плоті.

І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати. (Єзекіїл 36:25-27).

Ці речення згадують чотири специфічні дії, які Бог завжди виконує в житті того, хто має досвід цього нового народження.

По-перше, ці вірші згадують свого роду духовну купіль.

І покроплю вас чистою водою, – і станете чисті (Єзекіїл 36:25).

Це є Божий спосіб говорення про те, що Він обміє вас із ваших гріхів. Біблія навчає, що всі згрішили.

Бо всі згрішили і позбавлені Божої слави (Римляни 3:23).

Зауважте, що цей гріх приносить із собою наслідок – позбавлення Божої слави. Означення слова «слави» можна найкраще описати словом «вага». Слава Божа є вага Божа. Щось важке є про Бога. Що це є? Це є Його незчисленна добристіть. Кожний аспект його природи є такий чистий, що Він носить із собою вагу. Як ви можете описати властивість, яка є така добра і така чиста, що ви можете відчути?

Ось тут як Давид описує славу Божу в Псалмі 35.

Господи, – аж до небес милосердя Твоє, аж до хмар Твоя вірність,

Твоя справедливість – немов гори Божі, Твої суди – безодні велика, людину й худобу спасаєш Ти, Господи!

Яка дорога Твоя милість, о Боже, і ховаються людські сини в тіні Твоїх крил: вони з ситості дому Твого напоюються, і Ти іх напиваєш з потока Своїх солодощів,

бо в Тебе джерело життя, в Твоїм світлі побачимо світло! (Псалом 35:6-10).

В Божому домі є таке велике багатство, що людські сини можуть наситися. Бог має річку ситости, із якої можна насититися до схочу. Однаке, якраз цієї слави бракує нам. Яка трагедія! Наші гріхи тримають нас від тієї слави, на яку ми були створені. Якщо ми хочемо мати цю славу, тоді наші гріхи, які тримають нас від цієї слави, мусять бути змиті. Лише Бог може прощати гріхи. Саме точно якраз це Він робить, коли ми народжуємося знову. Він прощає усі наші гріхи.

Як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини! (Псалом 103:12).

Але гріх не є одинокою проблемою, який наносить пляму на людську расу. Існує також корінь причини гріха – духовний стан серця. Це є друге місце, на яке Бог звертає увагу при новому народженні.

І викину камінне серце з вашого тіла і дам вам серце із плоті (Єзекіїл 36:26).

Біблія зсилається на ваше серце, як на місце, з якого походить життя (Приповістки 4:23). Іншими словами, ваше серце – не ваше фізичне серце, але ваше духовне серце – є самим центром, хто ви є. Думки, які ви думаєте, слова, які ви говорите, й дії, які ви робите, є лише виливанням того, що є у вашому духовному серці.

Євангелія від Марка описує цікаву зустріч із молодим чоловіком, який, подібно до Никодима, хотів знати, як можна внаслідувати вічне життя. Під час цієї розмови Ісус зробив дивне твердження, яке безпосередньо відноситься до цього питання про духовний стан серця.

І коли вирушив Він у путь, то швидко наблизився один, упав перед Ним на коліна і спітався Його: «Учителю Добрый, що робити мені, щоб вічне життя вспадкувати?

Ісус же йому відказав: «Чого звеш Мене Добрим? Ніхто не є Добрий, крім Бога Самого» (Марко 10:17-18).

Зауважте абсолютність, із якою Ісус описав духовний стан людства. Абсолютно ніхто, окрім Самого Бога, не є добрий всередині. Цей успадкований брак доброти не був завжди. Згідно із Буттям 1:31, Бог побачив, що все те, що Він створив, включно із людиною, було «вельми добро».

Що сталося із людиною, що змінило її внутрішній стан із «вельми добро» до «ніхто не є добрий»? На це питання ви знайдете відповідь в розділах 2 та 3 Буття. Перший чоловік Адам збунтувався проти Божого Слова, ламаючи першу заповідь, яку Бог дав йому. Раніше Бог застеріг Адама, кажучи йому, що якщо він не послухає, то будуть серйозні наслідки.

Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно померш! (Буття 2:17).

Смерть, на яку Бог натякав, була духовна смерть – в серці. Бог говорив правду. В той момент, коли Адам з'їв овоч, він умер духовно. І цей внутрішній стан охопив не лише Адама, але він перейшов на решту людства.

Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили (Римляни 5:12).

Духовна смерть, відокремлення від Бога, є універсальною проблемою. Але ця проблема не є лише універсальною, вона є також невиліковною.

Людське серце найлукавіше над все та невигойне, хто пізнає його? (Єремія 17:9).

Ми є у розпачливій потребі допомоги, але такої допомоги не може дати жодна людина, бо ми усі знаходимся у такому самому зараженому стані. Якщо Сам Бог не втрутиться й якось не змінить стан нашого серця, ми залишимося у такому самому стані, у якому родилися – духовно мертвими й повністю відокремлені від Бога.

Чи не бачите, що не є досить для Бога очистити вас із ваших гріхів? То буде лише тимчасовий стан у найкращому випадкові. Якщо Бог очистить вас із ваших гріхів і нічого не зробить із коренем

причини вашого гріха, то досить скоро ви почнете знову грішити, бо гріх походить із серця.

Через це друга річ, яку Бог направляє в новому народженні, є ваше серце – корінь у вашому грішні. В Єзекіїла 36:26 Бог говорить, що Він викине камінне серце і дасть серце із тіла. Іншими словами, Бог перетворить вас внутрі, змінить вашу стару грішну природу новою природою, досконало зробленою, яка може мати відношення з Богом. Апостол Павло описує цю нову природу так:

І вас, що були колись відчужені й вороги думкою в злих учинках, тепер же примирив смертью в людськім тілі Його, щоб учинити вас святими, і непорочними, і неповинними перед Собою. (Колосяни 1:21-22).

Чи ви бачите зміну? Нове народження перемінює вашу внутрішню природу від обманливої й одчайдушно злой до святої, непорочної й неповинної перед Собою.

В своєму листі до церкви в Коринті Павло подає ще простіше:

Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове – стародавнє минуло, ото сталося нове! (2 Коринтян 5:17).

Це духовне прищеплення серця цілковито змінює, як ви відноситесь до Бога й як Він може відноситись до вас. Ця драматична зміна у вашому відношенні із Богом ясно представлена у третій дії, яку робить Бог у житті того, хто мав досвід нового народження.

І духа Свого дам Я до вашого нутра (Єзекіїл 36:27).

Перед новим народженням ви не можете бачити, чи увійти в Царство Боже. Після нового народження Сам Бог у Особі Святого Духа знаходить ваше серце таким придатним до Його характеру, що Він приходить на постійне перебування у вашому серці. Ви дослівно стаєте Його храмом.

Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? (1 Коринтян 6:19).

Присутність Святого Духа є реальна й можливо може бути відчута. Апостол Павло говорить так у Римлянах 8:16:

Сам цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі.

Святий Дух постійно пригадує тим, які були народжені знову, що вони є діти Божі. Але Святий Дух виявляє багато

більше, ніж лише це. Він також промовляє до вашого серця про все, що Бог приготовив для вас.

Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не впало, те Бог приготовив був тим, хто любить Його! (1 Коринтян 2:9).

А ми прийняли духа не світу, але Духа, що з Бога, щоб знати про речі, від Бога даровані нам (1 Коринтян 2:12).

Як може хто-небудь, хто ніколи не був на небі, розуміти небесну правду? Як особа може розуміти Божий план й ціль? Одиноким способом це може статися, коли Сам Бог особисто скаже тій особі. І саме якраз точно це робить Святий Дух для тих, хто мав досвід нового народження.

Коли перші три аспекти нового народження, згаданих у Єзекіїла 36:25-27, мають справу переважно із тим, хто ви є, то четвертий аспект нового народження має справу із тим, що ви робите, спеціально виявляє, як Бог поможе вам провадити успішно життя, яке є приемне для Бога.

І зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати (Єзекіїл 36:27).

Без нового народження неможливо догодити Богові. Навіть найкращі наші діла, в Божих очах, є огидні.

А вся праведність наша – немов поплямована місячним одіжем (Ісаї 64:6).

Це не є тому, що людство не намагається робити добро. Це є тому, що без Божої допомоги, людство не здібне робити добро. Але це не є такий стан тих, що мають досвід нового народження. В Івана 14, 15 та 16 Ісус описує, як Святий Дух допомагає тим, хто мав досвід нового народження.

А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди (Іван 16:43).

Ви більше не будете мати таке почуття, яке має особа, щоходить у темряві. Як Єзекіїл 36 говорить, що Бог спонукає вас слідувати за Його уставами й дотримуватися Його постанов.

Все це й більше стається в житті кожного, хто мав досвід нового народження. Але Божа справжня ціль, роблячи цю роботу у вашому житті, йде далеко даліше, ніж уже було згадано. Наслідок

нового народження є здібність мати спільність із Богом. Кожна людина в глибині свого серця має бажання знати Бога. Однаке, цей привілей є доступний лише для тих, хто мав досвід нового народження. Справді, Сам Ісус сказав, що вічне життя є пізнати Бога Отця й Ісуса Христа.

Життя ж вічне – це те, щоб піznати Тебе, єдиного Бога правдивого та Ісуса Христа, що послав Ти Його (Іван 17:3).

четвертий розділ

ДОЗВОЛЬТЕ МЕНІ ПРЕДСТАВИТИ СЕБЕ

Безперечно, що Никодим нічого цього не розумів. Все, що він зінав, було сказане Ісусом, що він не може побачити чи увійти в Царство Боже, якщо не матиме другого духовного народження. На цьому місці в розмові він мусів бути приголомшений. Все, чому він довіряв для свого спасіння, було відкинуте декількома словами цим подорожуючим учителем.

Вчення усього життя не є легко відкинути. Й ми можемо легко уявити Никодимове допитування слів Ісуса. Але що ж із усім моїм навчанням? Ніхто не навчав цього радикального поняття, що треба родитися згори в Царство Боже. Ми всі мусимо заслужити Царство Боже. Чи можемо ми всі помилатися в цьому?

Ісус відповів на Никодимові невисловлені запитання Своїм власним питанням.

Ти – учитель ізраїльський, то чи ж цього не знаєш? (Іван 3:10).

В цих словах Ісус говорив якось: *Ти повинний знати це. У всьому своєму читанні, вивченні напам'ять уривків Біблії, частих молитвах ця правда другого народження повинна була б виринути на поверхню. Це є найбільш фундаментальне поняття. Якщо ти не розумієш цього, то ти не можеш розуміти ніякого духовного вчення. Крім цього, ти є учитель Ізраїля. Ти говориш всій нації, в що вірити. Як можеш ти вчити народ про Бога, коли ти сам не розумієш найбільш простої правди.*

Ісус продовжував:

«Поправді, поправді кажу Я тобі: «Ми говоримо те, що ми знаємо, а свідчимо про те, що ми бачили, але свідчення нашого ви не приймаєте. Коли Я говорив вам про земне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму вам про небесне?» (Іван 3:11-12).

По суті Ісус сказав: *Я говорю тобі щось, що Я знаю. Друге народження є факт. Але, якщо ти не віриш, коли Я говорю про цю*

просту правду, то як ти повіриш, коли Я скажу тобі про іншу правду. Правди, які є побудовані на цій правді?

Никодим не мав нагоди дати відповідь. Бо на цьому місці Ісус висловив три твердження про себе більш тривожних, ніж будь-що Никодим почув до цього місця. Три твердження, які примусили його коліна затремтіти й уста пересохнути.

I не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов – Людський Син, що на небі,

I, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя. (Іван 3:13-15).

Розгляньмо ці твердження одне по одному, тому що, коли ми були б там й справді зрозуміли, що говорив Ісус, то наші коліна затрусилися б також.

По-перше, Ісус сказав *I не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов...* Про що він говорить? Більш точніше, про кого він говорить? Хто є той, що сходив на небо й хто зійшов із неба? Розум Никодима перебігав назад по правдах, які він завжди наочався. Де він чув це питання раніше – питання про входження на небо й сходження з неба? О, так в Приповістках 30. Ісус фактично відповідав на одне із найбільших питань Старого Заповіту.

Приповітка 30 була написана Агуром. Про цього чоловіка нічого не є відомо, крім того, що можна довідатися із цієї приповістки.

Хто на небо ввійшов – і зійшов? Хто у жмені свої зібраав вітер? Хто воду в одежу зв'язав? Хто поставив усі кінці землі? Яке імення його і яке імення сина його, коли знаєш? (Приповітка 30:4).

В цій приповітці Агур ставить важливі запитання. *Хто ввійшов у небо і хто зійшов із неба?* Відповідь є ясна, що це є Бог. *Хто у жмені свої зібраав вітер?* Знову ж, Бог є одинокою можливою відповіддю. *Хто воду в одежу зв'язав?* Бог. *Хто поставив усі кінці землі?* Бог.

Всі ці питання є досить прості. І тоді Агур поставив крушійне запитання. *Яке імення його і яке імення сина його, коли знаєш?* Гаразд, Його імення є Бог. Всі знають це. На жаль, ніхто не знає Ім'я його сина. Це ніколи не було об'явлене. Аж до сьогодні.

Одну хвилину. Никодим хапався за думку. Ти говориш, що ТИ є відповідю на загадку в Приповісці 30? Ім'я його сина є Ісус? Ти є Божий Син?

Никодим почав труситися. Він думав на початку, що він розмовляв із Божим чоловіком. Він не зінав, що він говорив фактично із самим Сином Божим.

Ісус не дав Никодиму жодного часу розважати над цим об'явленням. Він негайно пішов далі, беручи на себе титул, який говорив для Никодима – *Людський Син*. Цей титул не означав, щоб показати, що Ісус є лише чоловік народжений із людської раси. Кожна людина може це сказати про себе. Але той титул має більше значення, ніж те.

Никодим думав, *Син Людський?* Чи не говорить він, що він є *Тої*, про кого говориться в книзі Даниїла? Чи він є?

Він є. Титул *Син Людський* є із сьомого розділу книги Даниїла. Це було Ісусове улюблене ім'я для Себе. Коли Він уживав це ім'я, Він говорив, хто Він є і яке є Його відношення до Бога Отця, яка є Його майбутність і яке відношення ви маєте до Нього і Його майбутності.

В Даниїла 7 пророк Даниїл записав видіння, яке він мав про життя на землі. Він описав певні царства, які повстануть й розпадуться. Велика частина цього розділу уже збулася. Після цього він почав описувати події, які стануться при кінці нашої ери, про яку ми знаємо.

Я бачив у видіннях ночі, аж ось разом з небесними хмарами йшов ніби Син Людський, і прийшов аж до Старого днями, і Його підвели перед Нього. І Йому було дане панування й слава та царство, і всі народи, племена та язики будуть служити Йому. Панування Його – панування вічне, яке не спиниться, а царство Його не буде зруйноване. (Даниїл 7:13-14).

Чи бачите ви це? *Син Людський* є героєм цього уривка. То не був випадок, що цей титул Ісус любив уживати для Себе. Уживаючи цей титул для Себе, *Син Людський*, Він фактично говорить Я є *Тої*, *Хто приступає до Старого днями*. Я є *Тої*, Якому була дана уся влада, слава й царство. Я є *Тої*, Якому усі народи, племена та язики будуть служити. Я є *Тої*, Якого панування ніколи не скінчиться.

Але, якщо ми глянемо глибше, то цей уривок говорить більше, ніж те. Зауважте, що Старий дніми (Бог Отець) дає Сину Людському не лише владу, славу й царство, але Він також дозволяє всім народам, племенам та людям усіх мов служити Сину Людському. Це є надзвичайно важливо, бо згідно першої заповіді із Десяти Заповідей, Сам Бог є достойний служіння. Він не дозволяє служити нікому іншому.

Хай не буде тобі інших богів передо Мною! Не роби собі різьби і всякої подоби з того, що на небі вгорі і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся ім і не служи ім, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрісний... (Вихід 20:3-5).

Бог Отець, дозволяючи служіння, й Син Людський, приймаючи служіння, ми маємо приголомшуоче об'явлення, що Син Людський є ніхто інший, як Сам Бог! Ісус не є лише Син Божий і Син Людський, Він є також Бог Син. Він є Той, Хто говорив із Никодимом. Він не тримався осторонь й самотньо в небі й спостерігав критичним оком. Бог фактично зійшов із неба й жив між людьми. Саме тому Ісус також називається Еммануїл, «з нами Бог».

Ось діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвуть Йому Ймення Еммануїл, що в перекладі є «З нами Бог» (Матвій 1:23).

Ісус є Бог з нами. Бог залишив престол, щоб Він міг жити з нами. Апостол Павло описує це яскраво у листі до віруючих у Філипах.

Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті, і то смерти хресної. Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних і щоб кожен язик визнавав Ісус Христос – то Господь, на славу Бога Отця! (Филип'яни 2:6-11).

Чи Никодим збагнув відразу все значення титула *Син Людський*? Напевно, що ні. Ніколи не було такого подібного до Ісуса. Ніколи й не буде будь-кого подібного до Нього. Нікого не можна порівняти з Ним.

Однакче, хоч Никодим до цього часу не міг повністю зрозуміти всього, він схопив досить багато того, про що Ісус говорив. Це є

Він. Син Божий. Син Людський. Всі нації, народи й язики будуть вклонятися й служити Йому. І ось тут я стою перед Ним? І я мав нахабство допитувати Його про спасіння?

Ісус міг зупинитися тут. Якщо Никодим сумнівався раніше про Ісусові вірчі грамоти, щоб говорити йому про Царство Боже, то він уже більше не сумнівався. Ісус, безумовно, склав іспит.

Але Ісус не зупинився тут. Він продовжував далі говорити щось інше Никодимові про Себе. І в цих словах Він виявив секрет другого народження.

п'ятий розділ

ПОЯСНЕННЯ СТАРОГО ОПОВІДАННЯ

Ісус виявив секрет тим, що, на перший погляд, може виглядати дуже дивною аналогією. Він порівняв Себе із гадюкою в пустині.

І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя (Іван 3:14-15).

Коли говорив Ісус, Никодимові думки знову полинули до Старого Заповіту. Ісус зсилався на оповідання, яке Никодим добре знав – оповідання про мідяного змія в пустині.

І рушили вони з Гор-гори дорогою Червоного моря, щоб обійти едомський край. І піду пала душа того народу в тій дорозі. І промовляв той народ проти Бога та проти Мойсея: «Нащо ви вивели нас із Єгипту, щоб ми повмирали в пустині? Бож нема тут хліба й нема води, а душі наші обридла ця непридатна їжа». І послав Господь на той народ зміїв сарафів, і вони кусали народ. І померло багато народу з Ізраїля.

І прийшов народ до Мойсея та й сказав: «Згрішили ми, бо говорили проти Господа та проти тебе. Молися до Господа і нехай Він забере від нас цих зміїв.» І молився Мойсей за народ.

І сказав Господь до Мойсея: «Зроби собі сарафа, і вистав його на жердині. І станеться, – кожен покусаний, як погляне на нього, то буде жити.» (Числа 21:4-8).

Це оповідання не потребує довгого пояснення, щоб зрозуміти його. Ізраїльтяни служили, як раби, в Єгипті протягом поверх 400 років. Життя було тяжке і їхні пани були жорстокі. Бог послав визволителя, щоб вивести їх із Єгипту й привести їх у їхню власну країну. Обіцяна Земля була багата й родюча, яку Бог описав, що вона текла молоком і медом. Хоч деякі можуть думати, що люди були вдячні за їхнє звільнення із єгипетського рабства та за дар їхньої власної країни, однаке вони не були. Вони нарікали на Бога регулярно.

В одному такому випадкові Бог послав отруйливих гадюк між людей і багато ізраїльтян померло. Уявіть собі таку картину.

п'ятий розділ

ПОЯСНЕННЯ СТАРОГО ОПОВІДАННЯ

Ісус виявив секрет тим, що, на перший погляд, може виглядати дуже дивною аналогією. Він порівняв Себе із гадюкою в пустині.

І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя (Іван 3:14-15).

Коли говорив Ісус, Никодимові думки знову полинули до Старого Заповіту. Ісус зсилався на оповідання, яке Никодим добре знав – оповідання про мідяного змія в пустині.

І рушили вони з Гор-гори дорогою Червоного моря, щоб обійти едомський край. І піду пала душа того народу в тій дорозі. І промовляв той народ проти Бога та проти Мойсея: «Нащо ви вивели нас із Єгипту, щоб ми повмирали в пустині? Бож нема тут хліба й нема води, а душі наші обридла ця непридатна їжа». І послав Господь на той народ зміїв сарафів, і вони кусали народ. І померло багато народу з Ізраїля.

І прийшов народ до Мойсея та й сказав: «Згрішили ми, бо говорили проти Господа та проти тебе. Молися до Господа і нехай Він забере від нас цих зміїв.» І молився Мойсей за народ.

І сказав Господь до Мойсея: «Зроби собі сарафа, і вистав його на жердині. І станеться, – кожен покусаний, як погляне на нього, то буде жити.» (Числа 21:4-8).

Це оповідання не потребує довгого пояснення, щоб зрозуміти його. Ізраїльтяни служили, як раби, в Єгипті протягом поверх 400 років. Життя було тяжке і їхні пани були жорстокі. Бог послав визволителя, щоб вивести їх із Єгипту й привести їх у їхню власну країну. Обіцяна Земля була багата й родюча, яку Бог описав, що вона текла молоком і медом. Хоч деякі можуть думати, що люди були вдячні за їхнє звільнення із єгипетського рабства та за дар їхньої власної країни, однаке вони не були. Вони нарікали на Бога регулярно.

В одному такому випадкові Бог послав отруйливих гадюк між людей і багато ізраїльтян померло. Уявіть собі таку картину.

На цьому місці ви мусите прийняти рішення. Чи ви пильно подивитеся на гадюку, довіряючись їй самій для свого вилікування? Або ви подивитеся на неї скептично й відвернетесь, щоб шукати іншої допомоги.

Ви можете подумати *Безперечно. Я подивлюся! Я не хочу померти*. Але чи справді ви подивитеся? Чи ви повірите, базуючись на самі слова післанця, що гадюка на стовпі фактично має силу тримати вас при житті?

Біблія не говорить, скільки глянуло на гадюку на стовпі, довіряючись їй для свого спасіння й скільки не глянули. Я вірю, що багато не подивилися. Причина на це, на мою думку, є та, що лік, який Бог подав, був дуже простий. Здається, що це була глупота. Це не робило ніякого смислу. Ті люди, напевно, кинули оком на гадюку й побачили, що вона не мала ніякого спеціального вигляду й пішли перев'язувати й лікувати свої рани й у розpacі пробували спасти своє життя. Всі, що так поступили, померли.

Але багато людей глянули. Вони повірили посланцевим словам, що мідяна гадюка була їхньою одинокою надією. Вони спрямували свої очі в ту гадюку на стовпі із усією свою силою й відмовлялися звести свої очі із гадюки навіть на одну секунду. І ті люди, які широко дивилися на гадюку, довіряючи їй, спасли своє життя й жили.

Ті люди не заслуговували спастися, їхня кара була справедлива. Бог не мусів дати Мойсею план спасіння. Але Він дав. Він вибрав продовжити милосердя.

Але що все має спільногого із Ісусом і Никодимом? Нехай ми глянемо знову на Ісусові слова.

І як Мойсей піdnіс змія в пустині, так мусить піdnесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя. (Іван 3:14-15).

Никодим добре знав оповідання про гадюку. Він не знав тільки, що Син Людський – той, хто приймає всю славу, царство й силу, той, кому всі будуть служити – його піdnесуть так, як гадюку і коли його піdnесуть, тоді піslанці піduть голосно говорити *Дивіться на Сина Людського на хресті. Якщо ви подивитеся, довіряючись йому за ваше спасіння, ви матимете вічне життя.*

Говорячи це, Ісус дав Никодимові, разом із рештою світу, секрет другого народження. Ваша мати дала вам природнє життя.

Духовне життя, яке Біблія називає вічним життям, приходить із погляду на Сина Людського на хресті й довірені Йому за спасінням.

Ісусова смерть є єдиним засобом проти отрути гріха, яка діяла в усьому нашому житті. І цей засіб є такий ефективний, що Біблія обіцяє кожному, хто повірить в нього, матиме вічне життя.

Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне (Іван 3:16).

Деякі можуть сказати: Але від чого я потребую спасіння? Я ще не вмираю. Мене не можна порівнювати із людьми в пустині. Вони мали отруту в своїй крові і були в серйозному стані. Я є добра особа. Однаке, правдою є, що ніхто не є добрий.

Нема праведного ані одного. Нема, хто розумів би. Немає, хто Бога шукав би. Усі повідступали, разом стали непотрібні, нема доброчинця, нема ні одного! (Римляни 3:10-12).

Якщо Никодим не міг жити згідно Божого стандарту, то решта з нас не можуть також. Фактично, Ісус сказав, що ті, які не вірять, *уже є засуджені*. Це означає, що смертельний вирок уже висить над людством.

Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не буде засуджений, хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого (Іван 3:17-18).

В момент нашого народження у цей світ отрута гріха уже діє у нашому житті. Ми уже потребуємо спасіння й якщо люди перевірять своє життя досить уважно, вони визнають, що це є правда. Глибоко в серці люди мають трудність із глибокою самітністю, неспокійністю, провинами, непевністю, страхом, турботами й egoїзмом. Люди пробували всякого роду ліки, щоб полегшити це внутрішнє замішання, але жодна земна розв'язка не могла вирішити ці проблеми серця назавжди.

Сам Никодим, напевно, мусів часто розглянути пустоту свого власного життя. Хоч, можливо, він не говорив про внутрішню боротьбу із своїми приятелями через страх, що вони будуть сміятися з нього, як з дурня, або як із особи, яка присвятила все своє життя

релігії й зазнала брак задоволення в ній. Чому я не є задоволений в ній? Чому я не маю спокою в своєму серці?

Перший раз у своєму житті Никодим почув відповідь на питання, яке він ніколи не смів поставити. Цей подорожуючий учитель відкрив Никодимові розум до правди, яку він ніколи не розглядав. Й чим довше говорив Ісус, тим ясніше ставала картина перед Никодимовим розумом. Ти є Син Божий. Ти є Син Людський. Кожна особа, яка будь-коли жила чи житиме, буде поклонятися тобі. Одначе, незважаючи на це, тебе почеплять на дерево якось так як гадюку на стовп. Тебе піднімуть, щоб кожний міг бачити. І коли я довірюся тобі за моє спасіння, то я отримаю вічне життя.

Никодим став лице в лиці із Сином Божим, Сином Людським й Спасителем усіх, хто тільки повірив у Нього. Ісус в декількох словах порівняв Никодима із ізраїльтянами в пустині. *Никодиме, незважаючи на всі твої добри діла, ти умираєш. Отрута гріха тебе забиває. Для тебе немає надії, якщо ти не повіриш Мені. Якщо ти повіриш Мені, то ти народишся від Духа. Вічне життя прийде в твоє тіло й ти побачиш іувійдеши у Царство Боже.* Саме якраз на цьому місці Никодим мав рішити, що зробити із цим об'явленням.

Уявіть собі думки Никодима декілька років після цієї розмови, коли він дивився на розп'яття Ісуса. Хоч багато сумували через Його смерть, більшість не бачили в цій події вічного значення. Вони дивилися на людину, умираючу смертю злочинця. Никодимові думки мусіли Бути десь-інде. Коли він дивився на розп'яття, він, напевно, уявляв мідяну гадюку, яка висіла на стовпі. Тепер я розумію. Це є те, що Ісус мав на увазі, коли Він говорив, що Син Людський буде підніманий.

На цьому місці Никодим мусів рішити. Чи був він готовий повірити Сину Людському? Чи готовий був він довірити своє спасіння лише Ісусові?

Никодим був готовий. Він поклав своє довір'я лише в Ісуса. Я вірю в це, бо Никодим приймав участь в похороні Ісуса. Й цей похорон говорить багато про Никодимову віру.

Потім Йосип із Аріматеї, що був учень Ісуса, але потайний, бо боявся юдеїв, став просити Пилата, щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пилат. Тож прийшов він і взяв тіло Ісусове. Прибув також Никодим, – що давніше приходив уночі до Ісуса, – і смирну приніс, із алоєм помішану, щось літрів із сто. Отож, узяли вони тіло Ісусове та й обгорнули його плащаницею із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв (Іван 19:38-40).

Уживання пахощів в похороні не було надзвичайним звичаєм у юдейського народу. Що було надзвичайним у цьому похороні, то була їх кількість. Велику кількість пахощів уживали для царського похорону. Здається, саме це хотів Никодим зробити для Ісуса. Похорон, який належиться царю. Похорон, який належиться Царю. Він не ховав просту людину. Він ховав члена царського роду, Сина Божого, Сина Людського, Царя із Царів.

Подібно Никодиму й мільйонам інших, я подивився на Сина Людського й довірився Йому Самому за моє спасіння і я отримав вічне життя в раю. Як є справа з вами? Ви чули плач. Чи ви пізнаєте себе як грішника й нездібного спасти себе самого? Чи ви є готові повірити Ісусові, як своєму Спасителеві?

Дар вічного життя є для всіх. Але лише ті, які покличуть Ім'я Ісуса, будуть спасені.

Бо, кожен, хто покличе Господне Ім'я, буде спасений (Римляни 10:13).

Як можете ви покликати Господне Ім'я? Ви покличете в покорі, визнаючи себе грішним й в недостачі Божої слави. Ви покличете Господне Ім'я в покаянні, говорячи Богові, що ви каєтесь в своїх гріхах й відвертаєтесь від них. Ви кличете у вірі, вірячи, що смерть Ісуса Христа і Його воскресіння купили для вас вічне життя й що ви отримаєте те життя в момент, коли ви покличете Господне Ім'я. Ви покличете *повністю*, віддаючи своє ціле життя Ісусові, щоб служити Йому всі ваші дні.

Бог обіцяє, що всіх тих, які прийдуть до Нього в такий спосіб, Він їх не відкине, їхні гріхи простяться. Вони отримають вічне життя.

Ісус не прийшов, щоб принести смерть. Смерть уже була тут. Він не прийшов, щоб принести осуд. Це також уже було тут. Ісус прийшов, щоб принести світові одну річ, якої він не мав, але одчайдушно потребував. Ісус прийшов, щоб принести життя.

Я прийшов, щоб ви мали життя і подостатком щоб мали (Іван 10:10).

шостий розділ

ДЛЯ ДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Багато більше Ісус міг сказати Никодимові про друге народження й вічне життя. Наступні вірші, хоч не є включені в розмову Ісуса з Никодимом, додадуть до вашого розуміння Ісуса й життя, знайденого лише в Нього. Ви, може, бажатимете розглянути ці вірші із іншою особою, можливо, ви бажаєте опрацювати одне питання в тиждень протягом п'яти тижнів.

Якщо ви увірували в Ісуса, як свого Спасителя, тоді ці вірші говорять про ваше нове життя в Христі! Ці вірші потрібно читати й перечитувати, аж поки правда зануриться глибоко у ваше серце.

Якщо ви ще не увірували в Ісуса, як свого Спасителя, тоді я заохочую вас прочитати наступні вірші й уважно розглянути їхню причетність. Рішення – віддати своє життя Ісусові й довіритися лише Йому за ваше спасіння, є найважливіше, яке ви будь-коли зробите.

1. Ісус описав Себе багатьма різними способами. Наступні всі вірші включають твердження, яке Ісус зробив, починаючи словами *Я ...* Як наступні вірші додають до вашого розуміння про те, хто є Ісус?

Іван 6:35

Іван 8:12

Іван 10:7-10

Іван 10:11-18

Іван 11:25-26

Іван 14:6

Іван 15:5

Об'явлення 1:8

2. Ісус описав Свою місію багатьма різними способами. Наступні всі вірші включають твердження, які Ісус зробив, починаючи словами *Я прийшов...* Як наступні вірші додають до вашого розуміння про те, чому Ісус прийшов?
- Матвій 5:17
Матвій 9:13
Матвій 10:34-39
Матвій 20:28
Лука 12:49-53
Лука 19:10
Іван 5:43
Іван 6:38-40
Іван 9:39
Іван 10:10
Іван 12:46
Іван 12:47
Іван 16:28
Іван 18:37
3. Що наступні вірші навчають про людську правдиву природу *після* того, як особа повірила в Ісуса, як Спасителя?
(Перша частина)
- Іван 1:12-13
Іван 10:14
Іван 15:5
Іван 15:14-15
Римляни 5:1
Римляни 5:10-11
Римляни 6:6-7
Римляни 6:11
Римляни 8:1-2
Римляни 8:37-39
1 Коринтян 3:16
1 Коринтян 6:17
1 Коринтян 6:19-20
1 Коринтян 12:27

THE NICODEMUS REVELATION

By
TOM KELBY

Published by Hands to the Plow, Inc
P.O. Box 567, Webster, WI 54893 U.S.A.

Copyrigh (c) 17 Dec 2004 by Hands by the Plow Ministries
Translated and published by permission of
Hands to the Plow Ministries, P.O. Box 567
Webster, WI 54893 U.S.A. www.handstotheplow.org

Видано та надруковано:

Релігійне товариство
«Місійна книжкова фабрика «Християнське життя» (ВСО ЄХБ)
43006, м.Луцьк, вул.Стуса, 3. Тел. (0332) 710874.
Свідоцтво ДК №530 від 12.07.2001 р.
Тираж 20 000 прим.

ISBN 966-8481-41-0

HANDS to the PLOW
MINISTRIES

handstotheplow.org